

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 14Csp/105/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118206196  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118206196.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: S. R., H.. XX.XX.XXXX, C. H. K.. Z. XXX/XX, XXX XX F., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, v konaní o zaplatenie 1.399,45 EUR s prísl. a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky takto

### rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.399,45 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.06.2018 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., k Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX T. M.ñX.X.XXXX, v časti V., Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 23., v časti: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom Klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradovania súhlasí. V prospech Kartového účtu Banka zaúčtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s poistením.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

II. p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uzneseným, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

### odôvodnenie:

1. Žalobou súdu podanou dňa 24.04.2018 navrhol žalobca, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 1.399,45 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému. Zároveň navrhol, aby súd určil, neprijateľnú zmluvnú podmienku, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

2. V rámci žaloby žalobca poukázal na to, že v danom prípade sa jedná o žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 31.05.2006, na základe ktorej mu bol poskytnutý úverový rámec 30.000,- Sk s mesačnou splátkou 1.000,- Sk, z ktorého vyčerpal celkovo sumu 5.172,47 EUR. Uviedol, že v danom prípade sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvoril ako spotrebiteľ so žalovaným, ako dodávateľom finančnej služby. Ďalej poukázal na to, že predmetná zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a) cit. zákona), ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov, pričom keď táto nie je uvedená, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g) cit. zákona). Žalobca

zároveň poukázal na to, že podľa § 4 ods. 5 cit. zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na to, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o RPMN, je bezúročná a bez poplatkov, a taktiež neobsahuje údaj o úroku a poplatkoch, preto ich žalovaný nemohol od žalobcu požadovať. Žalobca z úverového rámca čerpal sumu 5.172,47 EUR a zaplatil sumu 6.571,92 EUR, čo predstavuje rozdiel 1.399,45 EUR, pritom táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenie, o ktoré sa žalovaný bezdôvodne obohatil.

V odôvodnení žaloby týkajúcej sa neprijateľnej zmluvnej podmienky žalobca poukázal na to, že toto zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému, ako dodávateľovi úveru možnosť započítať jeho platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, bez ohľadu na jeho vôľu. Toto ustanovenie zakladá nevyvážený vzťah medzi ním a žalovaným, pokiaľ ide o započítanie jeho platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítanie platieb sa tak stáva pre neho netransparentným. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda je v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). V tomto ohľade žalobca na podporu svojich tvrdení taktiež poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/39/2011 zo dňa 20.09.2011, z ktorého okrem iného vyplýva:

„Odvolací súd zastáva názor, že ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale aj hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

Ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vtedy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.“

3. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 30.07.2018 k žalobe uviedol, že uplatnená suma je, aj v prípade jej hypotetickej dôvodnosti, v celom rozsahu premlčaná tak v rámci subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty, ako aj v rámci trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, preto z uvedeného dôvodu žalovaný vznáša námietku premlčania. V tomto ohľade poukázal žalovaný na to, že posledná platba bola žalobcom uhradená 28.06.2014 a žaloba bola súdu doručená 01.06.2018. V súvislosti s prípadným uplatnením desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, žalovaný poukázal na to, že z ich strany v danej veci nebol žiaden úmysel a samotná skutočnosť, že žalovaný podniká v oblasti poskytovania, okrem iného aj spotrebiteľských úverov, ešte automaticky neznamená, že akékoľvek plnenie prijaté zo strany jeho klientov nad rámec istiny predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré by malo byť navyše vzniknuté konaním úmyselným. Žalovaný ďalej poukázal na to, že v predmetnej zmluve sú všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z., vrátane tých, ktorých absenciu vytýka žalobca. Poukázal taktiež na to, že úroková sadzba predstavuje 16,2 % ročne, čo vyplýva z výpisov z úverového účtu. V súvislosti s RPMN žalovaný poukázal na to, že táto sa nachádza v zmluve o úvere v rámci obchodných podmienok, ako jej neoddeliteľnej súčasť. V tomto ohľade taktiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 sp. zn. 6Co/95/2010, z ktorého vyplýva, že tento údaj v zmluve nie je možné vždy uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať stabilizované vstupné údaje, pričom revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu.

Žalovaný vyjadril nesúhlas aj s odôvodnením žaloby týkajúcej sa neprijateľnej zmluvnej podmienky. V tejto časti považoval žalobu za absolútne neopodstatnenú, nakoľko konaním dotknutá zmluva o úvere už neexistuje, resp. zanikla. Z tohto dôvodu žalovaný nepovažuje za účelne hospodárne, aby sa súd takýmto neexistujúcim dojednaním vôbec zaoberal. Taktiež poukázal na to, že na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia, nakoľko v zmysle § 31 ods. 1 CSP, tunajší súd nie je príslušný na prejednanie tejto časti žaloby. Žalovaný taktiež poukázal na to, že ustanovenie § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započíta najprv na istinu, a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak, neplatí v prípade zmluvne dohodnutých pravidiel a ich splátok, týka sa to iba čiastočného plnenia takto dohodnutých splátok.

V závere svojho vyjadrenia žalovaný poukázal na to, že predmetná zmluva bola uzavretá ešte v roku 2006, žalobca zmluvu, ako aj zmluvný vzťah akceptoval, úver čerpal a splácal. Žalovaný navrhol, aby súd posudzoval žalobu aj v zmysle článku 5 Civilného sporového poriadku - zjavne zneužitie práva

nepožíva právnu ochranu. Z uvedených dôvodov preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že od spoločnosti Quatro bral na splátky napr. nábytok, resp. televízor, a keďže ho mali v evidencii, poslali mu kartu bez toho, aby o nejakú žiadal, pričom on z tejto karty čerpal peniaze, ale aj splácal, a to aj potom, keď splatil istinu, pretože nevedel o tom, že na ďalšie peniaze už žalovaný nemá nárok. O tejto skutočnosti sa dozvedel až v máji roku 2018, keď mu to povedali v Združení HOOS a následne ho odkázali na advokátsku kanceláriu, ktorá ho aj teraz zastupuje.

5. Zo žiadosti o aktiváciu PÔŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, ktorú žalobca podpísal dňa 20.05.2006 a žalovaný 31.05.2006 vyplýva pevná mesačná splátka 1.000,- Sk a výška úverového rámca 30.000,- Sk.

6. Podľa § 23a ods. 1,2 zákona č. 634/1992 Zb. platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia predpisu.

7. Podľa § 4 ods. 2, písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 4 ods. 5) zákona č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

8. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej ( § 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

9. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

10. Vykonaným dokazovaním mal súd za nesporne preukázané, že strany sporu uzavreli spotrebiteľskú úverovú zmluvu, ktorá ale neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere (RPMN), preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva taktiež neobsahuje úrok, ani poplatky, preto žalovaný nemohol od žalobcu požadovať úroky, ani poplatky, ktoré od neho nepochybne inkasoval. Súd taktiež poukazuje na to, že zmluva obsahuje iba úverový rámec a výšku mesačnej splátky a je navyše písaná tak miniatúrnym písmom, že bežne, bez použitia zväčšovacích skiel, nie je možné jej text prečítať. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že pri revolvingovom úvere nie je možné určiť RPMN a v tomto ohľade odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010, súd poukazuje na to, že tento názor bol už následnou praxou súdov prekonaný a existuje množstvo rozhodnutí, z ktorých nepochybne vyplýva, že aj pri revolvingovom úvere je možné určiť RPMN (napr. rozsudok KS Banská Bystrica, sp. zn. 17 Co 215/2012 zo dňa 10.10.2012).

11. Vzhľadom na vyššie uvedené, teda súd dospel k záveru, že nárok z titulu bezdôvodného obohatenia je daný, a keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa zaoberal posúdením dôvodnosti tejto

námietky. Čo sa týka dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, súd v danom prípade vychádzal z výsluchu žalobcu, z ktorého vyplynulo, že tento sa o možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia prvýkrát dozvedel v máji r. 2018, čo je v súlade s prehlásením združenie HOOS, z ktorého vyplýva, že žalobca bol informovaný o tejto skutočnosti združením dňa 07.05.2018. Žaloba v tejto veci bola súdu podaná dňa 01.06.2018, teda v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej lehoty, keďže v tomto ohľade je potrebné prihliadať na skutočnú, nie predpokladanú vedomosť žalobcu.

12. Čo sa týka posúdenia objektívnej premlčacej lehoty, právny zástupca žalovaného sa vyjadril, že v danom prípade nie je možné uvažovať o 10-ročnej premlčacej lehote, keďže žalovaný nemal žiaden úmysel bezdôvodne sa obohatiť. V tomto ohľade súd odkazuje na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, z ktorej okrem iného vyplýva, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, je poskytovateľom úverov na profesionálnej báze, je podnikateľom, preto sa u neho predpokladá vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zákonných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaný ako odborná organizácia a banka, pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS žalobca zistil, že plnenie voči žalovanému nebolo v celom rozsahu dôvodné a následne podal žalobu na súd. Ako už súd konštatoval, v rámci predmetnej zmluvy je uvedený iba úverový rámec a výška mesačnej splátky. Nie sú tam uvedené žiadne základné údaje, ktoré klasifikujú predmetnú zmluvu, a to ani RPMN, ani úrok, resp. úroková sadzba a ani žiadne poplatky, teda nároky, ktoré si žalovaný počas trvania zmluvného vzťahu bežne účtoval. Za tejto situácie je podľa názoru súdu zároveň aj logické, že pokiaľ žalovaný v zmluve neuviedol napr. úrok (úrokovú sadzbu), resp. poplatky, tieto nemôže od spotrebiteľa požadovať a pokiaľ ich požaduje, tak koná úmyselne, minimálne formou nepriameho úmyslu. Súd zároveň poukazuje na to, že žalovaný sa bránil tým, že úroková sadzba je uvedená vo výpise z účtu, avšak táto obrana neobstoí, keďže z citovaných zákonných ustanovení úplne jasne vyplýva, že tieto údaje majú byť uvedené v samotnej zmluve, a teda mali byť jednoznačne uvedené už pri samotnom dojednaní zmluvy, nie až následne pri zasielaní výpisov z účtu. Žalovaný ako subjekt pôsobiaci dlhoročne na finančnom trhu mal vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňoval v rozpore so zákonom, napriek tomu tak postupoval aj v množstvách ďalších zmlúv a jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. (napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2011 sp. zn. 7Co/84/2011, zo dňa 21.01.2013 sp. zn. 2Co/9/2012, zo dňa 21.02.2019 sp. zn. 1Co/28/2018). Súd má teda za to, že v danom prípade je namieste aplikácia desaťročnej objektívnou premlčacej lehoty, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo, pričom je nepochybné, že žalobca preplatil istinu úveru v rámci plynutia 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty.

13. Vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mal teda žalovaný nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré žalobca reálne čerpal, t.j. sumy 5.172,47 EUR, avšak keďže tento zaplatil žalovanému celkovo sumu 6.571,92 EUR, pričom žalovaný tieto sumy nerozporoval, súd priznal žalobcovi rozdiel týchto súm, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie, keďže sa jedná o plnenie bez právneho dôvodu, t. j. sumu 1.399,45 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. v danom prípade od 20.06.2018 do zaplataenia, keďže žalovanému bola žaloba v tejto veci doručená dňa 19.06.2018, a teda od nasledujúceho dňa už bol žalovaný v omeškaní s plnením svojho dlhu.

14. Podľa § 298 ods. 1, CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákona, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

16. Podľa § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

17. V časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd žalobe taktiež vyhovel. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súd má za to, že vo výroku citovaná zmluvná podmienka zhoršuje postavenie dlžníka oproti ustanoveniu § 566 Občianskeho zákonníka, pretože určuje spôsob započítania platieb, ktorý by bol proti vôli dlžníka, pokiaľ by dlžník logicky žiadal započítať platbu výlučne na istinu dlhu. Navyše táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou obchodných podmienok, ktoré dlžník ako spotrebiteľ nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je teda zrejme, že žalobca nemohol ovplyvniť obsah tejto zmluvnej podmienky, a teda táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a žalovaný zároveň nepreukázal opak, preto sa jedná v danom prípade o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

Zároveň súd poukazuje na to, že v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. má žalobkyňa ako spotrebiteľka právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. V tejto súvislosti súd poukazuje na už citované rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1Co/28/2018, z ktorého vyplýva, že z ustanovenia § 298 CSP nevyplýva, aby bol súd obmedzený dobou trvania úverovej zmluvy, pokiaľ ide o možné vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ak sú na to inak splnené zákonné podmienky. Žalovaný zároveň namietal, že konajúci súd nie je vecne príslušný na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, čo je ale v rozpore s citovaným ustanovením § 298 CSP, z ktorého nepochybne vyplýva, že príslušnosť súdu v danej veci je daná a tunajší súd je teda príslušný na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).